

Presentació de la ILP al Parlament de Catalunya, el 29 d'abril: Anna Simó (ERC), Felip Puig (CiU), Eliseu Climent (ACPV), Muriel Casals (Òmnium Cultural), Miquel Iceta (PSC) i Dolors Camats (ICV).

“Televisió sense fronteres” i superant obstacles

Hi ha 651.650 signatures, arreplegades després d'una mobilització sense precedents, que reclamen la tramitació de la iniciativa legislativa popular “Televisió sense fronteres”. Un cop constatada la validesa de les signatures que la llei reclama, la proposta s'ha de debatre i votar al Congrés espanyol. Hi ha en joc el reconeixement dels espais comunicatius de les llengües catalana, basca i gallega. I, és clar, la normalització de la recepció de TV3 al País Valencià.

Però el Ministeri de Presidència espanyol va voler tallar-ho en sec. Mai fins ara no s'havia desestimat una ILP abans del pas reglamentari pel Congrés. En el cas de la “Televisió sense fronteres” s'ha intentat. La setmana passada es feia públic un informe signat pel secretari d'estat José Luis de Francisco Herrero i que el ministeri enviava al Congrés per traslladar-li “el criteri del govern respecte de la proposició de llei “Televisió sense fronteres”. Hi deia que “no presta la conformitat per a la seva tramitació” perquè l'aprovació de la

El Ministeri de Presidència espanyol ha intentat no tramitar la ILP “Televisió sense fronteres”, però la mesa del Congrés li n'ha demanat explicacions: la ILP continua endavant.

proposició “tindria com a conseqüència un augment dels crèdits pressupostaris”. És a dir, en un parell de fulls establia que el cost econòmic no era assumible.

De seguida hi va haver reaccions. La campanya de recollida de signatures per a fer possible aquesta ILP, impulsada per Acció Cultural del País Valencià (ACPV), va mobilitzar amplis sectors socials. Ràpidament es van sentir veus

indignades per una mesura inèdita: des de CCOO es rebutjava “el vet de l'executiu” perquè “ignora la voluntat de més de 650.000 ciutadans que havien signat favorablement”; Marga Sanz, coordinadora d'EUPV, explicitava que l'informe negatiu ataca “els drets d'informació i de llibertat d'expressió de milers de persones”; Dolors Camats, d'ICV, trobava “arguments polítics i no tècnics” darrere de l'informe, i coincidia amb Agustí Cerdà, president d'ERPv, que argumentava que els “pretextos tècnics” mostren en realitat “falta de voluntat política” i que “deixen sense veu més de mig milió de persones”, i amb Enric Morera, síndic de Compromís, que declarava que “és una excusa molt poc consistent perquè això no necessita cap inversió desmesurada, es tracta de tenir voluntat política per garantir les emissions de TV3 al País Valencià”. Des de les Illes, el PSM insistia a dir que l'argumentació econòmica “no se sosté, perquè el cost que es derivaria de l'aplicació d'aquesta ILP és perfectament assumible per l'estat”. També la Plataforma per la Llengua expressava la seva “indignació” i exigia “al govern espanyol la retirada d'aquesta petició, sense cap excusa econòmica. La llibertat d'expressió, més de 600.000 persones i 200 entitats i el català com a llengua als mitjans de comunicació bé s'ho mereixen”.

El fet és que la tramitació de la ILP continua viva: el 19 d'octubre, dimarts, la mesa del Congrés, formada per José Bono i Jaime Javier Barrero (PSOE), Teresa Cunillera (PSC-PSOE), Ana Pastor, Jorge Fernández, Juan Ignacio Gil i Maria Teresa Villalobos (PP), Jordi Jané (CiU) i Francisco Ramon Beloki (PNB), retornava l'informe al govern espanyol tot reclamant-li'n explicacions.

ACPV ha destacat la gravetat de provar d'aturar el debat parlamentari: per respecte a les persones que van signar, i a la mateixa llei, la proposta s'ha de debatre al Congrés”. I han valorat molt positivament el fet que la mesa hagi retornat l'informe ministerial. Alhora, han destacat que, buscant “l'excusa econòmica —molt poc argumentada, val a dir—, ja han reconegut implícitament que, tant des del punt de vista tècnic com jurídic, el projecte de llei és ben fet”.

Núria Cadenes

Maria Antònia Munar i Miquel Nadal s'asseuran a la banqueta dels acusats

Maria Antònia Munar i Miquel Nadal, ex-presidents d'Unió Mallorquina, seran jutjats pels 'cas maquillatge'.

El cas maquillatge començà ara fa just un any. La policia, a instàncies de la fiscalia anticorrupció i d'un jutge, escorcollà les instal·lacions de la Ràdio i Televisió de Mallorca i diverses empreses. Enguany, la investigació judicial s'ha adreçat a esbrinar si, com entén la fiscalia anticorrupció, Maria Antònia Munar i més responsables d'Unió Mallorquina –que governaren el Consell de Mallorca, amb el suport del PP, durant el quadrienni 2003-2007– delinquiren en la manera de crear i engegar la Ràdio i Televisió de Mallorca. A parer dels fiscals, Munar i el vice-president del Consell d'aleshores, Miquel Nadal, compraren mitjançant testaferros una productora de televisió, Vídeo U, que es convertí, irregularment, en una de les principals beneficiades dels contractes de la ràdio i la televisió pública. La investigació judicial és molt àmplia perquè en els mesos que fa que treballa ha trobat diverses ramificacions que encara són en fase d'instrucció. Per exemple, també s'investiga la contractació irregular, per part de diverses empreses proveïdores del Consell, de personal amb l'objectiu no pas de fer la feina per la qual cobraven sinó d'actuar com a agents electorals d'UM per a les eleccions del 2007. Entre aquestes branques del tronc comú apareix també una presumpta irregularitat que afecta la ràdio del Consell quan encara no existia la televisió, que és justament la peça

L'ex-presidenta d'UM i del Parlament balear, Maria Antònia Munar, saludava abans d'entrar a declarar al Tribunal Superior de les Balears, el novembre de l'any passat, pel cas Can Domènge.

Melià s'obre al regionalisme

L'estratègia del president d'UM, Josep Melià, i del secretari general, Joan Monjo, és *obrir* el partit al màxim. És a dir, captar persones per al nou projecte que hagin estat fora del partit. És una part de la netejada profunda que duen a terme, amb la intenció que a les pròximes eleccions les sigles no patesquin el llegat vergonyós que representen Maria Antònia Munar i Miquel Nadal, entre més antics dirigents. Tanmateix, l'estratègia de fitxar gent externa no és nova. El 2006 i el 2007 l'antiga direcció la posà en pràctica. Aleshores *pesca*ren en ambients del PSM. Així, Mateu Crespi –que havia estat aspirant a candidat número 1 del PSM a les eleccions del 2007– va ser candidat a les llistes d'UM. I, posteriorment, el cofundador del PSM, Sebastià Serra, acceptà la invitació d'UM per ser president de l'Institut d'Estudis Balearics. En aquells moments, el partit presidit encara per Maria Antònia Munar volia captar significats nacionalistes. Ara l'objectiu és diferent. UM vol atreure persones representatives del regionalisme. En aquest sentit, fa dues setmanes Melià va presentar Miquel Munar com a nou militant i dirigent del partit. Fins a principi de setembre, Munar va ser diputat del PP, i en va dimitir arran del “tomb espanyolista” –així el qualificà– que feia el seu partit amb José Ramón Bauzá i Carlos Delgado.

El canvi d'estratègia d'UM, virant cap al regionalisme, arriba després de la fugida d'un nombre indeterminat de militants. Tot just començat el mes de setembre, l'agrupació de Campos en ple –un centenar d'efectius, que aportaren 1.200 vots a les eleccions autonòmiques del 2007, sobre els 28.000 que enregistrà el partit– abandonà UM. El líder d'aquest corrent escindit, Guillem Ginard –que havia estat batlle del poble– acusà Melià de portar el partit cap a un “excés de nacionalisme”. Posteriorment, una part significativa de l'agrupació de Felanitx també abandonà el partit nacionalista, i a Palma ha sofert igualment un nombre de pèrdues d'efectius que sembla important. Per una altra banda, sectors del PP descontents amb la manera com Bauzá es deixa influir per Delgado –i d'aquí ve el “viratge espanyolista” que denunciava el nou fitxatge d'UM– agiten des de fa més d'un mes la possibilitat de trencar i crear un partit regionalista, amb la intenció de captar tant gent conservadora descontenta amb la direcció actual del PP, com, també, ex-militants d'UM.

L'actual president d'Unió Mallorca, Josep Melià.

El viratge de Melià, doncs, pareix obeir a la necessitat de tancar el flanc regionalista com més aviat millor. Amb la intenció de poder lluitar sense competència directa per assolir el 5% dels vots a les pròximes eleccions i així tenir representació a les institucions balears.

separada que ara es jutjarà. Aquesta emissora, Ona Mallorca, hauria d'haver emès entre el 2004 i el 2005 un programa que segons l'acusació mai no es va emetre –*Temps d'esport*– i pel qual el Consell pagà en forma de subvenció 240.000 euros a l'empresa productora externa.

Judici oral. El jutge que instrueix el cas, Juan Ignacio Lope Sola, el dia 14 d'octubre proppassat va decidir d'obrir judici oral per la peça separada. S'acusa Munar i Nadal de quatre presumptes delictes penals relacionats amb la corrupció. A més, també seran jutjats dos presumptes testaferrós d'aquests

ex-polítics, la responsable de Comunicació d'aleshores del Consell, Margarita Sotomayor, i els responsables de la productora externa i els de l'empresa concessionària de la ràdio en aquell moment. La decisió d'obrir el primer judici oral contra Munar i Nadal no pot ser objecte de recurs, per la qual

cosa tots dos hauran de passar pel tràngol de ser jutjats públicament. Així i tot, els missers defensors de Munar i de Nadal han anunciat que recorreran davant l'audiència provincial contra la interlocutòria del jutge per la qual es crea la peça separada.

La fiscalia entén que en l'actuació de Munar i de Nadal hi concorre el delictes de malversació de cabals públics, juntament amb el de prevaricació i falsejats. Per això demana sis anys de presó i deu d'inhabilitació absoluta per a tots dos. A més, també els reclama responsabilitats per negociacions prohibides a funcionaris: una multa de 108.000 euros i 4 anys d'inhabilitació especial per a Munar, i 72.000 euros i 4 anys d'inhabilitació especial per a Nadal. A Sotomayor, que era cap de Comunicació del Consell en el moment dels fets, li demanen sis anys de presó i deu d'inhabilitació perquè suposadament va facilitar la cobertura administrativa de les irregularitats. Als altres acusats els demanen penes inferiors, entre tres anys i un i mig.

Aquest judici oral serà només el primer dels que podrien derivar-se del cas *maquillatge*. Per tant, el primer que podrien haver d'encarar Munar i Nadal. A hores d'ara no se sap quan podria ser la vista oral, però segons que han dit les defenses, hauran de passar aproximadament cinc mesos o sis des del moment que el jutge comunicà a les parts la seva decisió. Això voldria dir que el judici es faria cap al mes d'abril de l'any que ve. És a dir, just abans de començar la campanya de les eleccions autonòmiques i municipals. Fins i tot, depenent del moment exacte del començament i de la durada, podria escaure's plenament amb la campanya.

Més judicis i investigacions.

L'antiga direcció d'Unió Mallorca està contra les cordes judicials. Munar i Nadal també resten pendents de la instrucció del cas *Can Domenge*, que investiga presumptes irregularitats en el concurs de venda per part del Consell –quan era governat per UM– d'un terreny al centre de la ciutat de Palma per construir-hi habitatges de luxe. D'una altra banda, la policia i la fiscalia anticorrupció investiguen en aquests moments la

possibilitat que UM hagués comprat vots per a les eleccions autonòmiques i municipals del 2007; sobre això, un jutge ha encausat Josep Lliteres, també ex-dirigent del partit. Igualment, la justícia investiga la gestió feta a la Conselleria de Turisme durant aquesta legislatura –mentre era ocupada per UM–, de la qual es derivà la detenció policíaca de l'ex-conseller Francesc Buils. I no són els únics casos oberts contra la *vella guàrdia* d'UM. Només són els més vistents.

Com deu recordar, l'allau d'investigacions judicials sacsejaren fort i ferm Unió Mallorca. Munar va ser presidenta del partit entre el 1992 i el 2007: serà jutjada. La va substituir Nadal (2007-2009): també serà jutjat. Nadal fou substituït per Miquel Àngel Flaquer (2009-2010): també és encausat. Els escàndols obligaren els implicats no únicament a dimitir el càrrec de president de partit, sinó que també hagueren de cessar les responsabilitats institucionals. Munar va dimitir al febrer com a presidenta del Parla-

ment. Nadal va plegar de conseller de Turisme i, després, de regidor i portaveu d'UM a l'Ajuntament de Palma. I Flaquer dimití de membre del Consell i portaveu d'UM en aquesta institució. És a dir, els tres màxims responsables d'UM a les tres institucions més importants de les Illes hagueren de plegar per escàndols de presumpta corrupció.

El fet pitjor per a UM no fou veure els seus dirigents investigats i dimitits, sinó l'espiral d'instabilitat que tots aquests afers motivaren al partit. En efecte, d'ençà que el desembre del 2007 Nadal fou elegit president, el partit no havia viscut uns mesos seguits de tranquil·litat fins fa ben poc. Fruit de bregues internes i dels escàndols de possible corrupció, s'han hagut de convocar dos congressos extraordinaris consecutius (juliol del 2009 i abril del 2010). Només l'elecció de Josep Melià enguany com a nou president del partit pareix haver retornat, almanco en part, la tranquil·litat a UM.

Miquel Payeras

Darrer Diumenge d'Octubre
51è Aplec del Puig
Diumenge 31 d'octubre de 2010, de les 10 a les 18 hores,
a la muntanyeta "de la patà" (el Puig de Santa Maria, Horta)

**DES DE VALÈNCIA
CAP A LA INDEPENDÈNCIA
DE TOT CATALUNYA**

Entrepans, taller infantil, paradetes, dolçaines i tabals,
cançons, paella...

Parlaments:

- Salutació de Jaume Rossell (Arenys de Munt)
- Itxasne Gorriti (CAJEI)
- Uriel Bertran i Alfons López Tena
(Solidaritat Catalana per la Independència)
- Josep Guia (Comitè Executiu del PSAN)

Actuació d'Estrella Roja de Benimaclet

PSAN
Internet: www.psan.cat
correu-e: psan@psan.cat